

Misna slavlja i župni oglasi

Pon, 21. siječnja	17.30 + Srećko Vidoš i Željko Kolić; Irena Duić i Jasminka Cazin; Kate i Mijo Prebeg; Milka i Franjo Jergović; Marija i Ivan Sudarić; Ana (Ena) i Ivan Franjković.
Uto, 22. siječnja	17.30 Po nakani
Sri, 23. siječnja	17.30 Na čast Sv. Josipu za sve dobročinitelje
Čet, 24. siječnja	17.30 Za nova duhovna zvanja
Pet, 25. siječnja	17.30 Po nakani (al)
Subota 26. siječnja	16.00 SKRADNIK: + Ivan Belančić 17.30 SVETITŠE: + Ivan Pribanić; Ivica i ob. Rendulić; Dragan Božičević; Ivanka Vuković; ob. Ziber.
Ned, 27. siječnja 3. NKG	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: + Ivan Pavlič (Ema)

1. CRKA ovog tjedna slavi: - Sv. Agneza ili Janja, djevica i mučenica (21. 1.); Sv. Vinko, đakon i mučenik (22. 1.); Sv. Franjo Saleški, biskup i učitelj (24. 1.); **Obraćanje Sv. Pavla Apostola** (25. 1.); Sv. Timotej i Tit (26. 1.); Sv. Anđela Merici, dj. (27. 1.).

2. ŽUPNA KATEHEZA: tijekom siječnja je sudjelovanje na nedjeljnim misama.

3. DPD OŠTARIJE – 7. obl. osnutka DPD Oštarije i 27. obl. priznanja Hrvatske od Sv. Stolice, održana je u Staroj školi u subotu, 12. siječnja godišnja skupština sa pedesetak članova i uzvanika. Rad DPD Oštarije u 2018. godini odrazio se kroz sedam najvažnijih aktivnosti: - Novčana pomoć don Velimiru Tomiću u Tanzaniji preko dr. Danire Štimac; Marijanski zavjet za domovinu i hodanje od Tounja do Svetišta pa do Ogulina; Hodočašće u Međugorje; Treći nacionalni susret hrv. katoličkih obitelji u Solinu; Spomendan Sv. Ivana Pavla II. i hodočašće u D. Lapac i Borićevac; Aktivnosti Maćih glagoljaša s učiteljicom Mirjanom Grubišić osobito povezivanje s Tavankutom u Vojvodini; Misa i paljenje svijeća na starom mostu za naše poginule branitelja Saborskog, Slunja, Škabrnje i Vukovara.

4. MOLITVENA OSMINA – za jedinstvo kršćana održava se od 18. do 22. siječnja.

5. TEČAJ ZA BRAK – započinje u petak, 15. ožujka u Pastoralnom centru Sv. Križa u Ogulinu u večernjim satima i održava se dva vikenda. Tečaj je obavezan za sakram. ženidbe.

6. 59. TEOLOŠKO PASTORALNI TJEDAN – održava se od 22. do 24. siječnja 2019. u Zagrebu na temu: „Proročka dimenzija kršćanina u životu Crkve i društva“

„Pitanje potrebe proroka usko je povezano s njihovom funkcijom. Ako proroci naviještaju istinu o povijesnom trenutku naroda i pojedinca u kojem žive, i to iz Božje perspektive, onda je gotovo samorazumljivo kako svako vrijeme treba ljude koji će iskreno i bez uvijanja iznositi istinu o čovjeku i njegovu vremenu, kao i o problemima koji ih opterećuju. Proroci su u pravom smislu riječi nepristrani i nepotkupljivi, jer se njihova istina doista odnosi na sve: na kraljeve koji vode narod, na svećenike čija je funkcija vezana uz hram i žrtvenik, na lažne proroke koji iznose istinu koja godi vladajućim slojevima, na narod koji pokazuje sklonost da ide za svakovrsnim idolima. Otkrivajući istinu o pravome stanju u narodu u određenome povijesnome trenutku, proroci neuvijeno i hrabro upozoravaju da svi oni stoje pod udarom oštre kritike utemeljene na snazi Božje riječi koja traži suočavanje s istinom o vlastitom stanju pred Bogom i pokazuju put izlaska iz tog stanja krize.“ (Božo Lujić, Proroci. Osoba, vrijeme, poruka, Zagreb, 2015., str. 17.)

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC
047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com
20. siječnja 2019. • 2. NKG • God. X. • br. 3 (438)

Isus učini prvo znamenje u Kani

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu: U ono vrijeme: Bijaše svadba u Kani Galilejskoj. Bila ondje Isusova majka. Na svadbu bijaše pozvan i Isus i njegovi učenici. Kad ponesta vina, Isusu će njegova majka: »Vina nemaju.« Kaže joj Isus: »Ženo, što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas!« Nato će njegova mati poslužiteljima: »Što god vam rekne, učinite!«

A bijaše ondje Židovima za čišćenje šest kamenih posuda od po dvije do tri mjere. Kaže Isus poslužiteljima: »Napunite posude vodom!« I napune ih do vrha. Tada im reče: »Zagrabite sada i nosite ravnatelju stola.« Oni odnesu. Kad okusi vodu što posta vinom, a nije znao odakle je – znale su sluge koje zagrabije vodu – ravnatelj stola pozove zaručnika i kaže mu: »Svaki čovjek stavlja na stol najprije dobro vino, a kad se ponapiju, gore. Ti si čuvao dobro vino sve do sada.« Tako, u Kani Galilejskoj, učini Isus prvo znamenje i objavi svoju slavu te povjerovala u njega njegovi učenici. Nakon toga sidi sa svojom majkom, s braćom i sa svojim učenicima u Kafarnaum. Ondje ostadoše nekoliko dana. *Riječ Gospodnja (Iv 2, 1-12).*

Ženo, što ja imam s tobom?

Isus je na svadbi sa svojim učenicima. Tu je i njegova majka. Uzvanici se vesele i pjevaju, ali se mladoženji nabralo čelo. Nije očekivao toliko gostiju, pogotovo nije očekivao da će se tako brzo popiti vino koje je pripravio. Međutim, ženskom oku malo toga može proći nezapaženo. Isusova majka je zamijetila nepriliku. Nenametljivo ustaje, priginje se k Isusu govoreći potihom: „Vina nemaju.“ Isus je zatečen. Nije imao namjere već sada djelovati. Zato tvrdo odgovara: „Ženo, što ja imam s tobom. Još nije došao moj čas!“ Tvrđi govor. Teške riječi. Zar se tako odgovara majci? Ako baš ne može ništa učiniti, pa dobro; ali takav odgovor?

Marija se međutim ne brine. Dozove slugu i rekne im: „Što god vam rekne, učinite.“ I doista. Isus zapovijeda da se napune vodom šest kamenih posuda, te da odatle zahvate i posluže. I od vode je postalo izvrsno vino. Marija je znala što ište i od koga to traži. Nije se dala smesti naoko tvrdim riječima. Vjerovala je u Isusovu dobrotu. I njezina je molba bila u potpunosti uslišana.

Nije ono u Kani bila mala neprilika, kako bi neki čistunci mogli pomisliti. Istina je da čovjek može živjeti bez vina, međutim, uzmimo u obzir: bila je to svadba. Oduvijek je to bila posebna svečanost, redovito najveća svečanost u životu mladih ljudi. Tako je bilo i za one mladence iz Kane. Htjeli su u radosti proslaviti. Doista, ne živi čovjek samo o kruhu. Za život je važno i prijateljstvo, i ljubav, i bračni drug i djeca, i uspjeh u poslu i napredak. Važni su u životu i trenuci odmora, obiteljsko

blagovanje, blagdanski stol. Jednako tako i svadba kao i vino na svadbenom stolu. Sve su to Božji darovi. Za neke čistunce, velim, nepotrebni luksuz i rasipanje novaca i vremena. No, kao što vidimo, Isus je došao na tu svadbu. Nije to smatrao gubitkom vremena, niti nedoličnom zabavom. Jednako kao što nije smatrao rasipanjem onu posudicu pomasti (preko 300 denara) kojom su bile pomazane njegove noge.

Evo, tu smo. I meni se dogodi da tako poželim da mi Bog usliši određenu molbu. Za druge ljude nebitnu, ali za mene tako važnu. Da položim ispit. Da mi se izmire roditelji. Da me razumije i prihvati meni važna osoba. I još dalje. Ima toliko važnih stvari. Zdravlje. Život. I onda se usrdno obratim Isusu i velim: „Gospodine, spasi! Pomozi. Pogiboh!“ A on? Nekako se nevoljko okrene prema meni i kaže: „Čovječe, što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas!“ I onda mi klonu ruke. Gospodine, pa tko će me razumjeti, ako nećeš ti? Odmah, hitno učini nešto za mene! Međutim, on i dalje gleda u svoju zdjelicu i vodi svoje razgovore. Što tada učiniti? Evo nam Marije za uzor. Nije se dala smesti. Čuo je Isus njezinu molbu i uslišao je. Marija, milosti puna, znala je da će Isus odmah djelovati. Mi, slabi ljudi, molimo ne znajući kad i kako će nas Bog uslišati. Ali, sigurno znamo: Bog nikad ne okreće glave od nas. Bog nas nikada ne ostavlja da se baskemo u svojim mukama i neprilikama. „Zna Otac vaš nebeski i prije nego ga zamolite što vam je potrebno.“ Zato nikad ne malakšemo. Ako nam se čini i dalekim Isusov pogled, ako nam se čini i nedostižnim Božje izbjavljenje, znajmo, ono je tu. Gospodin je s nama. I učiniti će ono što je za nas najbolje. U pravi trenutak. Jer on je milosrdan. On je naš Otac. (dr. Zvonko Pažin)

Teži za samom pravdom

Uvod u temu Molitvene osmine za jedinstvo

Svake godine kršćani diljem svijeta okupljaju se u molitvi za rast u jedinstvu. To činimo u svijetu u kojem korupcija, pohlepa i nepravda dovode do nejednakosti i podjela. Naša ujedinjena molitva u ovom podijeljenom svijetu je moćna. Međutim, kao individualni kršćani i kao zajednice i mi smo bili sudionici nepravdi, premda smo svi zajedno pozvani biti svjedoci pravde i sredstvo Kristove ozdravljajuće milosti za ovaj razjedinjeni svijet.

Molitvene tekstove osmine za jedinstvo kršćana 2019. godine pripremili su kršćani iz Indonezije. Sa 265 milijuna stanovnika, od kojih je 86% muslimanima, Indonezija ima najveću muslimansku populaciju na svijetu, veću od bilo koje druge zemlje. Međutim, oko 10% stanovnika su kršćani različitih tradicija. Što se tiče stanovništva i površine, Indonezija je najveća zemlja u jugoistočnoj Aziji. Ima više od 17.000 otoka, 1.340 različitih etničkih skupina i više od 740 lokalnih jezika. Ipak, u svojoj su pluralnosti ujedinjeni jednim nacio-nalnim indonezijskim jezikom – *bahasa*. Nacija je utemeljena na pet principa nazvanih *Pancasila*, s motom *Bhineka Tunggal Ika* – jedinstvo u različitosti. U raznolikosti etničke pripadnosti, jezika i religije, Indonežani žive po principu *gotong royonga* –

života u solidarnosti i suradnji. To znači zajedništvo u svim aspektima života, u radu, u žalostima, u svečanostima, a podrazumijeva i gledanje na sve Indonežane kao na braću i sestre.

Taj uvijek krhki sklad danas je ugrožen na nove načine. Veći dio ekonomskog rasta koji je Indonezija doživjela u posljednjim desetljećima izgrađen je na sustavu koji u svome središtu ima načelo konkurencije. Ovo je u snažnom kontrastu s načelom suradnje kojoj nas uči *gotong royonga*. Korupcija se pojavila u mnogim oblicima. Ometa politiku i poslovanje, često s razornim posljedicama za okoliš. Korupcija posebno potkopava pravdu i provedbu zakona. Oni koji bi trebali promicati pravdu i štitiiti slabe prečesto čine suprotno. Kao posljedica toga, povećao se jaz između bogatih i siromašnih, tako da zemlja bogata resursima doživljava sablazan da mnogi žive u siromaštvu. Kako kaže tradicionalna indonezijska poslovice "Miš umire od gladi u spremištu punom riže." U međuvremenu, određene etničke i vjerske skupine povezane su s bogatstvom na način koji povećava napetosti. Radikalizacija koja okreće jednu zajednicu protiv druge porasla je, a pogoršana je zlouporabom društvenih medija koji demoniziraju određene zajednice.

U takvom okruženju kršćanske zajednice, kako se pridružuju zajedničkoj brizi i zajedničkom odgovoru na nepravednu stvarnost, postaju sve svjesnije svoga jedinstva. Suočeni s tim nepravdama, dužni smo kao kršćani ispitati načine na koje smo i mi suodgovorni za njih. Samo pozornošću na Isus-ovu molitvu "da svi budu jedno" možemo svjedočiti životu jedinstva u različitosti. Samo kroz naše jedinstvo u Kristu moći ćemo se boriti protiv nepravde i služiti potrebama žrtava.

Potaknuti tim pitanjima, kršćani Indonezije otkrili su da riječi Ponovljenog zakona "Teži za samom pravdom..." (*Pnz 16, 18-20*) snažno govore njihovoj situaciji i potrebama. Prije negoli je Božji narod ušao u zemlju koju im je Bog obećao, obnovili su vjernost Savezu kojeg je Bog s njima uspostavio. Opis ovoga događaja se nalazi u poglavlju čija je središnja tema svetkovanje koje će slaviti narod Saveza. Nakon svakog slavlja rečeno im je: „Proveseli se na svoj blagdan ti, sin tvoj, kći tvoja, sluga tvoj, sluškinja tvoja, levit i došljak, sirota i udovica što se nađe u tvome gradu." (*Pnz 16, 14; vidi također 16, 11*). Indonezijski kršćani žele vratiti ovaj duh zajedničkih svečanosti u zajednice gdje je prije bio prisutan. Na kraju tog dugog poglavlja može se činiti neobičnim imati dva biblijska retka o imenovanju sudaca, ali u indonezijskom kontekstu veze između zajedničkih svetkovanja i pravde su životne. Kao narod Saveza u Isusu Kristu, znamo da će se slast nebeske gozbe dati onima koji gladuju i žedaju za pravednošću i onima koji su progonjeni zbog pravednosti jer njihovo je kraljevstvo nebesko (*usp. Mt 5, 10*).

Kristova je Crkva pozvana biti predokus ovoga kraljevstva. Međutim, u našoj neujedinjenosti, padamo. Ne uspijevamo biti znak Božje ljubavi prema svome narodu. Baš kao što je nepravda povećala podjele koje su razorile indonezijsko društvo, tako je ona hranila i podjele u Crkvi. Zato se kajemo za nepravde koje uzrokuju podjele, ali kao kršćani također vjerujemo u Kristovu moć da nam oprost i da nas ozdravi. Nalazimo se ujedinjeni podno Kristova križa zazivajući njegovu milost da okonča nepravdu i iskaže nam milosrđe zbog grijeha koje su prouzročile naše podjele.